

Varga Júlia

Az előadás címe:

Az ELTE 1956-ban disszidált hallgatói

Absztrakt

A rendszerváltás után hozzáférhetővé vált 1957 elején készített KSH jelentés szerint 1956 után mintegy 194.000 ember hagyta el az országot. Számuk megállapítása azóta sem egészen pontos, több külföldi, befogadó országban készített összeírást is figyelembe kell venni. Így mintegy 200.000-re rúg a kivándorlók száma. A leginkább fiatal emberek között nagy számban voltak az egyetemi hallgatók is, akiknek a pontos számát nehéz megállapítani. A jelentésben 3200-on felül van az eltávozott egyetemi-főiskolai hallgatók száma, de a másik véglet, a Szabad Magyar Diákok szerint mintegy 8000 egyetemi hallgatóról tud. Ha ezen megállapítások középarányosát vesszük, akkor is kb. 5500 hallgatóval számolhatunk, ami az akkori magyar egyetemisták 20%-a. Vagyis az ország értelmiségi utánpótlásának 1/5-e kivándorolt, ami minden ország számára nagy vérvesztéséget jelent. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem hallgatói közül is sokan vándoroltak ki. Számuk nem állapítható meg biztosan, mert az anyakönyvi források sem pontosak: egyedül a TTK anyakönyvei jelzik azt, hogy az illető disszidált, a másik két karé – a jogi és a bölcsész karé – nem. Így (becslésem szerint) mintegy 220 hallgató távozott az egyetemről, kb. 90-en a bölcsész karról, kb. 50-en a jogi karról és 80-an a természettudományi karról. Ezen hallgatók többsége Európában talált új otthonra, elsősorban Németországban, de Olaszországban, Franciaországban, Ausztriában, Dániában, Svédországban, Hollandiában, sőt Európán kívül is (USA-ban és Kanadában) nagy számban telepedtek le. A túlnyomó többség jól beilleszkedett, egzisztenciát épített ki magának és karriert futott be, ami azt jelzi, hogy jól járt velük a befogadó ország, hiszen hasznos állampolgárokat nyert velük. Ezen életpályákból mutatok be példákat.

Kulcsszavak: 1956, emigráció, egyetemi hallgatók, életpályák